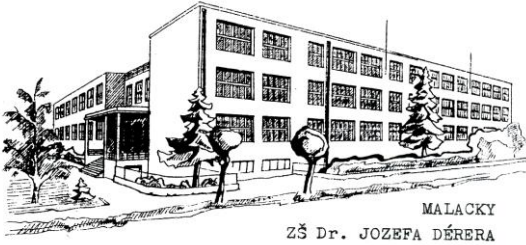

Dereerka

...čítanie pod školskú lavicu

č. 5

jún 2011

V úvode záveru

Končí sa príbeh ďalšieho školského roka. V Základnej škole Dr. J. Déreera sedemdesiateho ôsmeho.

Desať mesiacov preletelo. Ani sme sa nenazdali. Pripomína mi skôr šprint Richarda Jurovateho, žiaden dlhý maratón. Bežíme však všetci spoločne - žiaci i učitelia. Máme pred sebou spoločný cieľ. Počas cesty si pomáhame, povzbudzujeme sa, tešíme sa z úspechov. Ved' - priznajme si - občas prekonávame svojho najväčšieho nepriateľa - vlastnú lenivosť či pohodlnosť.

Cieľová rovinka má však vždy zvláštnu atmosféru. Pripomína sladkú chuť šťavnatého letného ovocia. Tešíme sa na slnečné dni oddychu, na zážitky, očakávame čosi výnimočné. No zároveň je i trpká. Posledné júnové dni sa totiž nesú v znamení lúčenia sa. Chodbami bude opäť znieť rozlúčková pieseň deviatakov, lúčiť sa budú i mladší spolužiaci, ktorí v septembri zasadnú do lavíc v gymnáziu či v základnej škole na inej adrese.

Slovká do videnia, ďakujeme patria i pani učiteľke Magdalene Červenovej, pani učiteľke Eve Mrázovej a pani učiteľke Rozálii Pažitkovej. Síce sa na vás nebudú v septembri usmievať spoza učiteľskej katedry, určite sa však budú zaujímať o to, kam budú smerovať vaše - naše kroky. Prajeme Vám, milé kolegyně, mnoho dní prežitých podľa Vášho želania. ...a my ostatní? Dúfam, že nás čakajú príjemné dni, aby sme sa oddýchnutí tešili na radostné septembrové stretnutie.

K Habová

Škola v prírode - Homôlka - 15. - 24. 6.

Hymna Homôlka

My sme tí nadšení Malačania malí,
každý z nás chce byť v prírode.
Na chate Homôlke ako v detskej
škôlke - všetci v pohode.
Čakajú nás: Čože? Výhry a súťaže,
na ne sa veľmi tešíme.
S Vierkou a Andrejkou, Inou
a Erikou sa často jašíme.
Pani nemocnica - naša pomocnica
s nami býva vždy a všade.
Patrícia volá: Hola-hola-holá,
stará sa o naše zdravie.
Ja chcem byť v škole - áno
Ty chceš ty chceš byť v škole-áno!
Ty chceš byť v škole-áno!
Ja chcem byť v škole - áno!
Každý chce byť v škole - áno!

...pred pyžamovou párty

Slová našej hymny sme do bodky splnili. Boli sme nadšení z prírody okolo nášho prechodného domova - chaty Homôlka, zábavných súťaží, hier, výletov a exkurzií.

Nádherne bolo na zámku v Bojniciach. Rozprávkový zámok. To slovo „rozprávkový“ je použité nielen pre jeho krásu, ale i pre podujatie Rozprávkový zámok. Ústrednou rozprávkou tohto ročníka bol Kocúr v čižmách - pôvabná rozprávka o priateľstve, vzájomnej dôvere a ochote si pomáhať. Niektorí z nás si v nej aj zahráli.

...turistika v Strážovských vrchoch

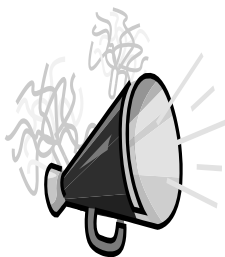
Veľmi nás očarila aj návšteva sklára, pána Petra Dolinaja, kde sme sa dozvedeli, čo je to sklovina, ako sa používa sklárska píšťala, ako sa vyrába hutné a fúkané sklo a čo všetko sa dá zo skla vyrobiť.

V Čičmanoch sme si vyskúšali, ako sa dávno-pradávnou mlela múka, podrobne sme si prezreli Slovenský Betlehem v Rajeckej Lesnej a navštívili sme aj Rajec. Potom sme to všetko zachytili na veľkoplošné obrazy. Vyskúšali sme si obrúskovú techniku...

A ako sme sa bavili? Výborne! Svedčia o tom i zábery zo super aktivít. Viac ich nájdete na našej webovej stránke.

Ingrid Raková

Slávnostná školská akadémia 2011

Dáva sa na známosť, že dňa 21. 6. 2011 sa odohrala už vyššie zmienená udalosť vysokej kvality! Prehliadka toho najlepšieho z najlepšieho sa uskutočnila pod záštitou našej milej pani riaditeľky a moderovali ju žiačky deviateho ročníka - Diana Šrámková a Kristína Rypáková. Kým sa však dostali k slovu, pani učiteľka Habová (niekto ju nepozná?) premietla najkrajšie či najzaujímavejšie momentky končiaceho sa školského roka. Na niektoré sme už aj zabudli a na ďalšie by sme azda aj chceli zabudnúť.

Simonka Chválová v úvode zarecitovala o jednej zvláštnej školskej triede. Mažoretky z triedy pani vychovávateľky Danky Šurinovej svižne začali nádherný kultúrny program. Publikum ocenilo všetky vystúpenia. Druháci z triedy pani učiteľky Fedorovej zaspievali pesničky v angličtine. Dozvedeli sme sa napríklad, kto žije v džungli alebo na farme. Pani vychovávateľka Andrea Sekáčová dbá na regionálnu výchovu. Dnes teda vieme, ako to bolo v skutočnosti s „kozlátkama“ a predstavili nám veselú Doru. Pani vychovávateľka Jaroslava Mokrohajská prichystala so svojimi žiakmi v ŠKD opakovanie základov matematiky. Pani učiteľka Mária Kureková spolu so štvrtákmi nás zoznámili s budúcim britským kráľom. Žilky v nás hrali pri temperamentných tancoch Františka Beleša, Silvie Havlíkovej, Ľubky Csizmaziovej a jej tanečného partnera Janka Kunšteka. Martin Mader, Adrianka Dunárová a Monika Mifkovičová prečítali svoje literárne práce. Zuzka Ondriašová, Ema Michálková a Gabriel Havlík zaspievali slovenské ľudové piesne, ktorými nás reprezentovali i na súťaži Slávik Slovenska 2011. Pripravila ich pani učiteľka Anna Blažíčková. Piataci z 5. B, C pod vedením pani učiteľky Neužilovej zdramatizovali rozprávku Pamodaj, šťastia. Žiaci pani učiteľky Dušany Žáčkovej zo 4. A nám porozprávali o tom, kým všetkým môžu byť. A dospelákom pripomenuli, že aj oni boli desaťročnými deckami. Kika Rypáková so Silviou Kopáčovou, budúcou študentkou hry na gitare, interpretovali jednu z piesní skupiny Metallica.

Po prezentácii najhviezdnejších okamžikov 78. školského roku uskutočneného v našej školičke pani riaditeľka odovzdala 46 úspešným žiakom, reprezentantom našej školy v rôznych súťažiach a predmetových olympiádach, ocenenie v podobe knihy. Viacerých chcela svojim výberom určite inšpirovať či nabádať k ďalšej aktivite. Dúfame, že ju v budúcom školskom roku nesklameme.

Gabriela Kandová

Diana s Kristínou

Veselé mažoretky

Koho to tí druháci vyzerajú?

...vari týchto tanečníkov?

Pizza pre budúceho kráľa!

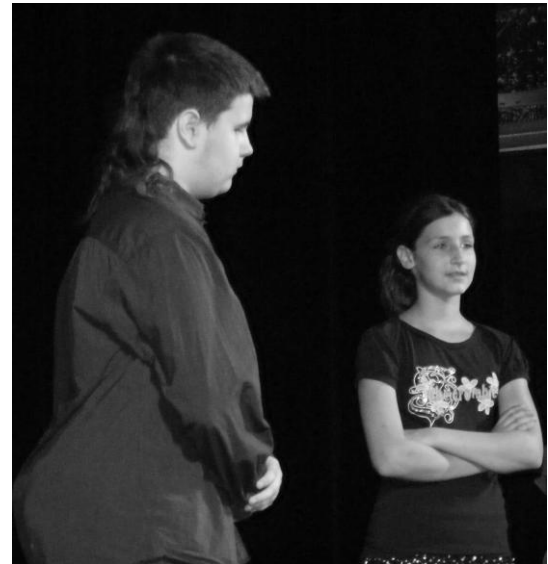
Ktorá z nich je Dora?

Štvrtáci sa lúčia s prvým stupňom

Richard Oravec ako rozprávač príbehu o kozej rodine

Divákom sa istotne páčili ľudové piesne v Eminom, Zuzkinom a Gabrielovom podaní

Naši piatáci zahrali divadielko

Silvia a Kika počas svojho vystúpenia

Kristínka Švehlová,
Monika Blažíčková,
Kristínka Tománková
komentujú úvodnú
prezentáciu

Fantastický úspech našich atlétov!

Atletika je jedna z hlavných športových disciplín, ktorá pôvodne zahŕňala prirodzené pohyby človeka. Dnes sem však patrí: beh (hladký, prekážkový, štafetový, cestný, terénny), športová chôdza, viacboj, skok (do výšky, o žrdi, do diaľky, trojskok), vrh guľou, hod diskom, hod oštepom, hod kladivom.

Majstrovstvá sveta v atletike - kráľovnej športov - sa konajú každé dva roky. Majstrovstvá Európy v atletike sa konajú každé štyri roky. Organizátorom atletiky je Medzinárodná atletická federácia (IAAF) založená v roku 1912.

V staroveku atletika znamenala telesné cvičenie, zápas, prirodzené ľudské pohyby. Novodobá atletika sa rozvinula v 19. storočí v Spojenom kráľovstve, odtiaľ sa rozšírila po celom svete. Niektoré jej disciplíny sa stali súčasťou vyučovacích hodín telesnej výchovy na základných i stredných školách.

Svoje atletické zručnosti si môžu žiaci jednotlivých škôl porovnať na atletických pretekoch v rámci okresov, krajov. Tí najlepší z najlepších potom postupujú do celoslovenského kola.

Dňa 13. 5. 2011 sa v Základnej škole na Záhoráckej ulici v Malackách konalo okresné kolo v atletike mladších žiakov. Zúčastnilo sa jej dvanásť škôl. Naši žiaci (dievčatá a chlapci) sa celkovo umiestnili na 4. mieste. Medaily z jednotlivých disciplín si odniesli: Jozef Hermann v behu na 1 000m za 3. miesto a Simon Michálek za 2. miesto v hode kriketovou loptičkou.

Svoje atletické zručnosti si zmerali v rámci okresu 20. 5. aj starší žiaci. Veľkú radosť nám urobili žiaci deviatych tried. Richard Jurovatý získal 1. miesto v behu na 60 m a 2. miesto v skoku do výšky, Lukáš Moravčík vybojoval zlatú medailu v skoku do diaľky. Monika Blažičková v hode kriketkou prekonala všetky súperky a získala 1. miesto. Dianku Šrámkovú vo vrhu guľou prekonala jedna zo súperiek až vo finále. Jej výkon stačil na pekné 2. miesto. V štafetovom behu chlapcov v zložení R. Jurovatý, A. Rizvani, J. Mudrončík a L. Moravčík bežcov od zlatej medaily delila len desatina sekundy. V hode kriketovou loptičkou si bronz odniesol ďalší deviatik - Roman Vichnález. Body pre našu školu vybojovali aj Tomáš Moravčík z 8. B, Martin Zervan z 9. B v behu na 1 000 m, Denis Kubišta z 9. B vo vrhu guľou, Richard Ribánszky z 9. B v hode kriketkou a Milan Kovár z 8. B v behu na 300 m.

Monika Blažičková, Richard Jurovatý a Lukáš Moravčík postúpili do krajského kola, ktoré sa konalo v Bratislave. Monika i Lukáš podali vynikajúce výkony, medailu si však domov neodniesli. Richard Jurovatý v krajskom kole vybojoval najcennejší kov. Získal 1. miesto v behu na 60 m.

Jeho príbeh teda má trnavské pokračovanie. Chlapec zapálený pre futbal, obranca Interu Bratislava, sa ocitol na atletickom ovále vo finále atletických pretekov celoslovenského charakteru. Prišiel, videl...porazil všetkých. Richard Jurovatý v rozbehoch dosiahol čas 7,39 s. Už ten bol vynikajúci! Vo finále svoj výkon zlepšil na 7,32 s a stal sa majstrom Slovenska!

Vítazom srdečne blahoželáme a všetkým ďakujeme za reprezentáciu našej školy. Deviatikom prajeme, aby v atletike, ale aj v iných súťažiach a rôznych „životných disciplínach“ zažívali len samé úspechy.

Radost' májového dňa

Lukášov rozbeh na Mladej garde v Bratislave

Richardov trnavský zlatý finiš v piatej dráhe

Richard ako majster Slovenska

Mnihádzaná v škole napreduje!

Hádzanársky oddiel TJ Strojár Malacky už druhý rok spolupracuje so ZŠ Dr. J. Déreera. Priaznivci hádzanej sa stretávajú v minihádzanárskom krúžku a pravidelne sa zúčastňujú na rôznych súťažiach a turnajoch. Krúžok v školskom roku 2010/11 navštevovali žiaci 5., 4., a 3. ročníka narodení v roku 2000 a mladší.

Prvým kontaktom žiakov s minihádzanou bola najmä na jeseň Malacká liga so ZŠ na Štúrovej ulici, v ktorej sme pripravovali pre žiakov rôzne súťaže, protiútoky, sedem metrové hody. Zostavy družstiev sme obmieňali (chlapci, dievčatá, podľa ročníkov, atď.). Deti sa nám podarilo správne „naštartovať“ na tento jednoduchý, dynamický a zároveň i pekný šport pre chlapcov aj dievčatá.

S namotivovanými minihádzanármi sme sa v školskom roku 2010/11 zúčastnili na dvoch turnajoch, a to v Novom Veselí (CZ) a v Stupave v rámci spoločnej Česko - Slovenskej súťaže v minihádzanej. Medzi približne 20 účastníkmi kvalitných mládežníckych družstiev sa umiestňovali naše nádeje v strede výsledkovej listiny. Druhá zaujímavá súťaž, v ktorej „Dérerka“ štartovala, boli prestížne majstrovstvá BKZHá (Bratislavského krajského zväzu hádzanej). Hrali sa štyri turnaje v Tomášove, Stupave, Modre a v Malackách. Umieštili sme sa na veľmi peknom 4. mieste spomedzi osemnástich zúčastnených družstiev. Za sebou sme nechali aj družstvá, ktoré robia minihádzanú podstatne dlhšie ako my. V spolupráci TJ Strojár, HC Tatran Stupava a CVČ Malacky sme hrali tretiu a najúspešnejšiu (ale najmenej prestížnu) súťaž len v rámci Záhoria pod názvom Záhorácka minihandball liga. Sily sme si merali so ZŠ na Štúrovej ulici v Malackách, ZŠ v Stupave, ZŠ v Lozorne a Rohožníkom na štyroch turnajoch. Túto súťaž sme jednoznačne vyhrali! Okrem toho sme boli na trojdňovom medzinárodnom turnaji PLAYminihandball v Stupave, absolvovali sme turnaj v Cíferi aj vo Viedni. Tu sa už hádzaná hrala na veľkom ihrisku.

Krúžok navštevovali žiaci: Juraj Rybár, Mário Prévaj, Zuzka Danišová, Jakub Krajčír, Matej Adamkovič, Michal Melich, Samo Filípek, Lukáš Konečný, Michal Varchola, Stano Začal, Radka Temerová, Lukáš Pet'ko, Sabina Prevajová, Sandra Pokorná, Rišo Neradovič a Michal Hrušč pod vedením trénera Tomáša Stachoviča.

Vďaka ústretovým podmienkam pre minihádzanú v základnej škole (využitie telocvične a hádzanárskeho ihriska, uvoľňovanie žiakov z vyučovania pre potreby reprezentácie školy a pod.) verím v dobrú a úspešnú spoluprácu aj do budúcich rokov. Čo očakávame? Viaceré úspechy v školských krajských a okresných súťažiach v hádzanej, ako aj mládežníckej hádzanej v Malackách. Rád by som pozval záujemcov o minihádzanú do krúžku, ktorý opäť otvoríme znova na jeseň. Ale to všetko až po prázdninách...

Tomáš Stachovič, vedúci krúžku

Naše hádzanárske nádeje so svojím trénerom

7.A v Bratislave

17. júna sa trieda 7. A vybrala na školský výlet vlakom do Bratislavy. Členov tejto výpravy bolo 16 + pán učiteľ Pašteka. Trasa bola síce dlhá, no zábavná a pre milovníkov prírody očarujúca. (hlavne pre mňa a môj fotoaparát) ☺.

Stretli sme sa o 7:15 na stanici, odchod vlaku bol 7:28. Vystúpili sme na železničnej stanici Železná studienka. Z nej sme prešli kúsok a už sme boli na Partizánskej lúke. Chvíľu sme sa zabávali, hrali, užili sme si na nej veľa zábavy, ba dalo sa tam aj grilovať. Čo aj veľa ľudí v tom čase aj robilo, dokonca tam bola i jedna oslava. No späť k veci. Takže: užili sme si riadnej zábavy a postupovali ďalej v ceste popri riečke, ktorá tiekla odniekiaľ zhora.. Po rieke nasledovali štyri rybníky. Pri rieke a rybníku sme stretli týchto troch super „kamošov“. ☺

Vyviezli sme aj lanovkou hore na kopec. Z nej bol krásny výhľad. Z lanovky sme sa napojili na cestu, až sme sa dostali ku kolibe, ktorá sa nachádzala pod Kamzíkom. Pri tejto kolibe bola aj bobová dráha a preliezky. No nás všetkých očarila krásna lúka za nimi.. Do ohniska sme hneď začali dávať kusy dreva, ktoré sme našli. A takto vyzerala naša hromadná opekačka. ☺

Keď sme vyšli hore, oznámili nám, že práve je v reštaurácii obed. Približne o hodinku by sme mohli prísť, lebo v tom čase tam bolo veľa ľudí. Tak sme sa vrátili a niektorí hrali hádzanú, iní boli pri bufete... Bavili sme sa, hádzali si loptu. Pri bufete s pánom učiteľom sme si pochutnali na nanukoch a študovali sme rozloženú mapu. Neskôr sme zistili, že je otvorená bobová dráha. No mali sme smolu. Zabávali sa tam zahraniční VIP hostia. Vrátili sme sa teda do najvyššie položenej reštaurácie Bratislavy. Luxusnej. Teda podľa mňa. Ceny sa celkom dali. Boli sme tam len 25 minút. Chceli sme ísť aj na bobovú dráhu, no organizátori tam už neboli. Ostalo nám teda pobrat' sa na Hlavnú stanicu. Šli sme po zelenej značke až k Hlavnej stanici. Prešli sme aj popri TV JOJ. Unavení sme čakali na vlak do Malaciek. Vrátili sme sa o 15:28.

Spolu sme zažili jeden super deň! A možno to bude tip na výlet počas letných dní aj pre vás.

Po opekačke sme zvolili, ako „zabiť“ nudu, a to jedine hrou... Hrali sme hádzanú a volejbal.. ☺ Bola celkom sranda, no prišiel čas ísť ďalej. Výstup na Kamzík, teda konkrétne k veži Kamzík. Šli sme cestou - necestou. Pred nami sa objavila majestátna veža siahajúca veľmi vysoko. Čo i len sme sa pozreli hore, mali sme pocit, že na nás padá. No bol to len klam (našťastie).

K vchodu viedli dlhé schody. Počas výstupu nás pán učiteľ upozornil, že tam je had! Niektorí sme hystericky zhíkli, lebo sme sa preľakli.

Patrícia Hájková

Projekt v anglickom jazyku

Každý rok sa koná súťaž anglických projektov. Tento rok bolo možné si vybrať z týchto námetov:

- ❖ opísať zaujímavú osobu, situáciu, objekt, prečo je to pre mňa zaujímavé...
- ❖ predstaviť svoje záľuby, záujmy alebo vkus, prečo a ako som si ich osvojil/a...
- ❖ opísať, kedy som sa naučil/a niečo zaujímavé a ako to viem využiť...
- ❖ upozorniť na životný štýl a interkultúrne rozdiely v jednotlivých regiónoch Slovenska...
- ❖ vyjadriť, čo sa mi nepáči v mojom okolí a čo by som rád/rada zmenil/a...
- ❖ porozprávať zaujímavý príbeh, ktorý sa stal niekde na Slovensku a mňa zaujal a prečo...

Hoci bolo možností veľa, vybrať sme si mohli len jednu. Všetci sme sa zahryzli do vytvárania projektov. V podstate sme sa učili po anglicky trochu inak. A nielen to. Hľadali sme informácie, vystrihovali sme, lepili, kreslili... Do súťaže sme poslali 4 projekty so zameraním na Londýn, Malacky a dva o malackom kaštieli Pálffyovcov.

Patrícia Hájková

Po stopách krvilačnej grófky

Hradby Čachtického hradu

Pohľad z hradného vrchu

Pohľad z hradu na turistický chodník

Iste už každý z vás počul, čítal alebo videl príbeh o jednej z najukrutnejších vrahýň na svete - grófke Alžbety Balthoryovej. A prečo je grófka opisovaná ako vrahyňa? Veľa sa o nej popísalo, najmä v poslednom čase jej pomohol dostať sa do popredia film Juraja Jakubiska - Bathory. Práve film vyvolal polemiku o priebehu jej násilných činov páchaných na mladých dievčinách. Údajne sa mala i kúpať v ich krvi. Hovorí sa až o troch tisíckach obetí, ktorým nepredstaviteľne ublížila na dôstojnosti a následne ich pripravila o život.

Jej osudovým sídlom sa stal hrad čnejúci sa na vršku nad obcou Čachtice. Na tomto mieste mala byť grófka v domácom väzení a o 4 roky tu mala zomrieť. Dnes je však z hradu len ruina, keďže mu nikto nechce pomôcť prežiť. Hrad postupne chátra. Aj napriek tomu je veľmi navštevovaný práve vďaka osobe čachtickej panej.

Dostať sa na hradný vrch dá viacerými spôsobmi, podľa toho, či máte radšej strmšie alebo pozvoľnejšie výstupy. Ak ste ochotní prísť o trošku viac energie, práve pre vás je vhodná trasa od železničnej zastávky z Višňového po červenej značke (dost' strmé stúpanie s množstvom kameňov a kamienkov). V ponuke je však aj priama trasa z Čachtíc.

Ak sa rozhodnete pre ktorýkoľvek výstup, určite ho neľutujete, pretože za nádherný výhľad na okolité vršky tá námaha stojí. Za pozornosť stojí ešte ako-tak viditeľné cimburie hradu a taktiež pozostatky gotickej hradnej kaplnky.

A keď vás prekvapí neželané počasie, v samotnej obci Čachtice si môžete pozrieť zbierku tamojšieho múzea, kde nájdete i poslednú vôľu Alžbety Balthoryovej. V múzeu je aj miestnosť venovaná pamiatke spolku Tatrín. Práve v Čachticiach sa v roku 1847 odohralo jedno z rozhodujúcich stretnutí Tatrína.

Pre veriacich je určite zaujímavosťou miestny kostol obklopený murovanými hradbami so štrbinovými strieľňami. Vedľa kostola stojí staršia kaplnka sv. Antona. Perličkou je kamenný oblúkový most s farskými schodmi a portálom z roku 1697. Nedávne výskumy v kostole odhalili pomerne dost' miest posledného odpočinku šľachticov a bohatších ľudí v podzemí kostola. V roku 1614 tu mala byť pochovaná čachtická pani, avšak jej pozostatky sa dodnes nenašli. Uvažuje sa o jednom neprebádanom mieste v kostole, a to o cínovej rakve na mieste pod oltárom.

Myslím, že Čachtice sú veľmi dobrý tip na jednoduchý letný výlet pre milovníkov turistiky, prírody a histórie.

*Pavína Habová,
externá spolupracovníčka*

Ocenenie najúspešnejších

Počas školského roka sa uskutočnili mnohé súťaže. Vyrážali sme do súboja v prednese poézie i prózy, slovenských povestí. Hrali sme sa so slovom i farbami. Vytvárali sme projekty, počítali sme, riešili zložité úlohy. Radovali sme sa na športoviskách. Nie každá súťaž má však hneď svoje ukončenie v podobe slávnostného vyhodnotenia v deň uskutočnenia. A tak sme sa v piatok 24. 6. vybrali do CVČ v Malackách, kde sa konalo odovzdávanie cien za účasť v niektorých súťažiach. Išlo o predmetové olympiády a vyhlásenie výsledkov okresného kola Európy v škole.

Po otvorení sme si vypočuli skladbu v podaní troch gitaristov a jednej flautistky. Potom začal maratón oceňovaní. Meno našej školy patrilo medzi najviac spomínané. Odniesli sme si ceny takmer vo všetkých disciplínach. Bez našej účasti v tomto školskom roku bolo len okresné kolo Chemickej olympiády. Predsedníčka tejto olympiády tvrdila, že uvedená súťaž nie je náročná a treba sa do nej len zahryznúť. Uvidíme o rok.

Najviac ocenení získala Gabika Kandová, ktorá sa zapojila v tomto roku do matematických súťaží, olympiády dejepisnej, geografickej i z anglického jazyka. Darilo sa i deviatakovi Paľkovi Štefíkovi, riešiteľovi matematických úloh a fyzikálnej olympiády. Okrem Gabiky a Paľka si ocenenia odnieslo ďalších 23 žiakov. Najvýznamnejší úspech dosiahla Ľubka Chmelová, ktorá získala čestné uznanie v celoslovenskom kole za literárnu prácu v anglickom jazyku v súťaži Európa v škole. Tešíme sa spolu s nimi a prajeme veľa úspechov aj v budúcnosti. ...a samozrejme želáme veľa energie aj vyučujúcim, bez ktorých by sme nestáli na stupienkoch víťazov. Patrí im naša vďaka.

Dominika Fišerová

Kto patrí medzi ocenených? Zľava: Miško Pašteka (3. C), Daniel Kuklovský (7. B), Sára Havlíková (síce naša, ocenenie však získala za výtvarnú prácu vytvorenú v ZUŠ), Lucka Chmelová (8. A), Danko Pšenica, Peťo Režný (obaja 4. A), za nimi Gabika Kandová (8. B), Katka Dospivová, Paťka Dobrovodská (obe 7. A), Mirka Alenová, Dominika Fišerová (obe 8. A), pred nimi Barborka Biesiková (6. B), Monika Mifkovičová (6. A), Lucka Drábková (7. A), Paľko Štefík, Lukáš Moravčík, Monika Blažíčková, Kristína Rypáková (všetci 9. B), Lucka Caunerová (9. A), Roman Matušek (9. B), Silvia Kopáčová a Ľubka Chmelová (obe 9. A). Na fotografii chýbajú tí, ktorí boli v ŠVP: Martin Mader, Adrianka Dunárová, Filip Prášil (všetci 5. C) a Klára Vozáková z 9. A.

Naša triedna učiteľka

Na hodine slovenského jazyka sme tvorili opis osoby. A čo sa nám podarilo? Posúďte sami.

Naša pani učiteľka sa volá Katarína Drimalová. Učí nás matematiku.

Je vysokej, štíhlejšej postavy. Pohybuje sa pomaly, vzpriamene. Jej chôdza pôsobí sebavedome. Má drobnú, úzku a oválnu tvár, ktorú zdobia okuliare a krásne čierne vlasy. Spoza okuliarov sa na nás pozerajú prísne oči. Na bledej tvári pekne vyniknú plné červené pery. Má príjemný tichý hlas. Chodí vždy elegantne oblečená. Pôsobí vždy upravene. Najradšej nosí odev červenej a čiernej farby. Rada nosí rôzne ozdoby. Zvláštnym znakom je, že keď chodí, pozerá nadol a nahor a usmieva sa.

Pani učiteľku mám rád, pretože je milá a má nás rada.

...pani učiteľka so svojimi piatakmi

Po cestách - necestách

V júnových dňoch sme vyrazili na školské výlety. Naši triedni učitelia veru vymysleli super program. Počas dní, ktoré sme strávili mimo školských lavíc, sme sa hocičo naučili a všeličo sme videli.

Zaujímavá bola návšteva malej papierne v Prietrži. V manufaktúre Petrus Papier vyrábajú ručne papier. Nepoužívajú však celulózu, ale bavlnu. Takýto papier je predurčený na kvalitnú tlač, výrobu pozdravov, obálok. Každý hárok môže byť vyrobený s vodoznakom nášho štátu. My sme si o výrobe papiera nielen vypočuli informácie, ale zároveň sme si vyskúšali jeho výrobu! Vyskúšali sme si najdôležitejší pracovný postup pri výrobe ručného papiera: vytváranie - čerpanie - papierového háрку. Túto prácu vykonávajú pracovníci papierne ručne pomocou formy a čerpaciej (načieracej) kade. Papierový hárok sa potom lisuje, suší.

Všetci máme doma pekný suvení: hárok papiera s kvetinkami, na výrobe ktorého sme sa podieľali.

Niektorí z nás cestovali za hranice Slovenska. Fantastický deň prežili žiaci 5. A a 6. A v areáli zámku Lednice. Pozreli si rozprávkový zámok, obdivovali úžasný skleník, plavili sa na lodi k minaretu, rozhliadli sa doširoka - doďaleka, zahrali sa na ihrisku, poobzerali si koníky...

Vlastiveda v 4. triede je super! Učili sme sa o Slovensku. Prstom sme precestovali po mape celé Slovensko. O jednotlivých oblastiach sme sa rozprávali, čítali sme si, ba pripravili sme si i projekty. A potom sme niektoré miesta aj navštívili. Páčila sa nám - štvrtákom a niektorým tretiakom - aj Mohyla na Bradle, týčiaca sa v nadmorskej výške 543 metrov nad cestou medzi mestom Brezová pod Bradlom a Košariskami.

Generál M. R. Štefánik tragicky zahynul 4. mája 1919 a o týždeň neskôr ho pochovali spolu s jeho talianskou posádkou nad jeho rodnými Košariskami na Bradle. O päť rokov po jeho smrti bol položený základný kameň pamätníka navrhnutého architektom Dušanom Jurkovičom. Mohylu dokončili v septembri 1928.

V škole. Vtipne?

Príde študent na skúšku z chémie.
Vytiahne si otázku: Rozdelenie sacharidov.
Sadne si a napíše: "Kryštálový a práškový."
Odovzdá skúšajúcej profesorke.

Tá mu na to povie:

- Keď napíšete ešte jedno hlúpejšie rozdelenie,
tak dostanete skúšku.

Študent si sadne a napíše "Vanilkový a škoricový."

Mama: „Pohni, Jano, dojedz raňajky, lebo zmeškáš do školy!“

Jano: „Nechcem ísť do školy. Učiteľia ma tam nemajú radi, žiaci
ma nemajú radi ani ten školník ma nemá rád.“

Mama: „Nič sa nedá robiť, musíš ísť.“

Jano: „Prečo by som musel!?!“

Mama: „Po prvé máš už 45 rokov,
po druhé si tam riaditeľom!“

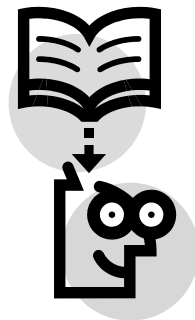

Pýta sa Jožko pani učiteľky:

„Môžem byť potrestaný za
niečo, čo som neurobil?“

Učiteľka: „To v žiadnom
prípade!“

Jožko: "Tak to je dobre. Ja
som totiž neurobil domácu
úlohu!"

Matúš príde domov a otec sa ho pýta:

- Tak čo je nového v škole?

- Päťka a päťka.

- Čo?

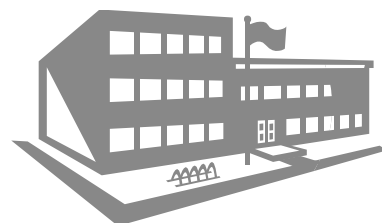
- A štvorka.

- To nemyslíš vážne!

- Ale neboj sa, tie známky už neplatia.

- To mi odľahlo. A prečo?

- Lebo ma vyhodili zo školy.

Hokejové obzretie sa

Takže, podľa nášho triedneho experta na hokej, Sama Pavúka
(áno, takmer všetci ho poznáme, že? :D), celkom dobré šance.

Pokiaľ mi pamäť siaha, sú štyri skupiny tímov - A, B, C, D.

Poradie tímov v základnej časti (ďalej postupujú prvé tri tímy):

- skupina A: 1. Nemecko, 2. Rusko, 3. Slovensko, 4. Slovinsko
- skupina B: 1. Kanada, 2. Švajčiarsko, 3. Francúzsko, 4. Bielorusko
- skupina C: 1. Švédsko, 2. USA, 3. Nórsko, 4. Rakúsko
- skupina D: 1. Česko, 2. Fínsko, 3. Dánsko, 4. Lotyšsko

Hovorí sa, že tohto roku bola slovenská zostava pomerne dobrá, ale taká hviezda ako napríklad Zdeno Chára (ktorý by určite oživil nejaký zápas bitkou) nemohol prísť, pretože jeho NHL tím úspešne bojoval o Stanley cup. Podľa mňa by mali posunúť buď NHL alebo majstrovstvá, aby najlepší hráči mohli reprezentovať svoju krajinu a nie svoj klub. Ale na druhej strane, tým by naši súper ziskali kvalitných hráčov, čo by nebolo príliš vhodné (pre nás).

Ak ste si náhodou nevšimli, počas MS na prízemí na hlavnej nástenke bol rozpis zápasov a ich výsledky. Majstrovstvá sa začali 29. 4. tohto roku a skončili 15. 5. toho istého roku. Po troch priam nervy drásajúcich zápasoch v základnej skupine proti Slovinsku, Nemecku a Rusku, z ktorých sme porazili len Slovincov, nás čakali ešte stretnutia s našimi bratmi Čechmi, severskými občanmi - Fínmi a Dánmi. Tieto zápasy dopadli pre Slovensko mierne povedané katastrofálne, ale so šampionátom sme sa rozlúčili čestne: porazili sme Dánov 4:1! Tento zápas sa odohrával o 12:15 a bol ostro sledovaný. O hráčoch sa širšie zmieňovať nebudem, spomeniem iba to, že Pavol Demitra skončil svoju reprezentáciu za Slovensko. Dúfam, že nás viac hráčov neopustí a skúsime šťastie nabudúce.

Vtip na záver:

Slováci kričia: „My sme tu doma!“

Česi kričia: „My jsme všude doma!“

Tip na úžasný výlet - PRAHA

Praha je najväčšie mesto Česka a zároveň jeho hlavným mestom a sídlom Stredočeského kraja, ktorý územie mesta obklopuje. Má rozlohu 496 km², žije tu 1 286 008 obyvateľov (2010), v metropolitnej oblasti s rozlohou 6977 km² až 1 941 803 obyvateľov (2004). Mesto leží na dolnom toku Vltavy pri ústí Berounky. Dá sa sem cestovať vlakom, autom a lietadlom. Mestskú hromadnú dopravu (MHD) tu tvorí metro (linky A, B, C), autobusy, električky, lanovka (Petřín - Újezd) a linky S (mestské a prímestské vlaky).

Mesto je bohaté na historické, kultúrne, ale aj na technické pamiatky.

Môžete navštíviť trebárs Zoologickú záhradu, Botanickú záhradu a Trójsky zámok. Všetky tri jedinečné atrakcie sa nachádzajú v časti Trója, ba dokonca ich môžete navštíviť s Trójskou kartou, zvýhodnenou vstupenkou do všetkých troch objektov. Na návštevu Tróje si rezervujte dva dni. Len ZOO je na jeden fantastický deň!

Návštevník mesta na Vltave určite neobíde Pražský hrad. Núkajú sa nádherné výhľady na mesto ležiace v údolí. Poprechádzať sa môžete v záhradách aj v Jelenej priekope. História mesta i krajiny skrýva Chrám svätého Víta.

Jedinečným je výlet na Petřín. Vyveziete sa lanovkou a môžete sa pozrieť z vyhlídkovej veže (nie náhodou pripomínajúcej parížsku Eiffelovu vežu), zájsť do hviezdárne, prejsť Krížovú cestu či nahliadnuť do labyrintu s krivými zrkadlami.

Kam ešte? Isté je, že v Prahe sa určite nebudete nudiť.

Filip Prášil

Prázdninové jazykové okienko

Všetci veľmi dobre vieme, že slovenské more je v Chorvátsku. Ale čo iné destinácie? Je ťažké sa zhodnúť na tom, ktorá je tá najobľúbenejšia. Ale bez rozdielu na to, kam idete, musíte sa dohodnúť: či chcete, či nie. Tuto nižšie náš časopis ponúka prehľad najpoužívanejších cudzojazyčných fráz, ktoré by ste mohli použiť (prípadne môžete použiť tradičné dorozumievacie prostriedky: nohy a ruky) v našich najbližších turisticky založených destináciách.

HRVATSKA	ITALIANO	DEUTSCH	FRANCAISE	ESPAÑA	SLOVENSKY!!!
Da	Sí	Ja	Oui	Sí	Áno
Ne	No	Nein	Non	No	Nie
Čao	Salve	Hallo	Salut	jHola	Ahoj
Dobro jutro	Buon giorno	Guten morgen	Bonjour	Buenos días	Dobré ráno
Dobar dan	Buon giorno	Guten tag	Bonjour	Buenos días	Dobrý deň
Dobra večer	Buona sera	Guten abend	Bonsoir	Buenas noches	Dobrý večer
Laku noć	Buona notte	Gute nacht	Bonne nuit	Buenas noches	Dobrá noc
Do videnja	Arrivederci	Auf wiedersehen	Au revoir	Despedida	Dovidenia
Dobrodošli	Benvenuto	Willkommen	Binvenue	Binvenida	Vitajte
Hvala	Grazie	Danke	Merci	Gracias	Ďakujem

Gabriela Kandová

O levovi sa oprávnene hovorí, že je kráľom zvierat. Levy sú, na rozdiel od ostatných mačkovitých šeliem, spoločenské zvieratá. Najväčšie nebezpečenstvo pre levy predstavuje strata prirodzeného prostredia pre rastúci počet poľnohospodárskeho a pastierskeho obyvateľstva. Samce dosahujú dĺžku 2,5 až 3,3 metra, samica 2,3 až 2,7 metra. Chvost má dĺžku okolo jedného metra a je zakončený čiernym strapcom. Výška zvierat'a je jeden meter u samíc a 1,2 metra u samcov. Hmotnosť leva sa pohybuje v rozmedzí 150 až 225 kilogramov, levica váži 110 až 152 kilogramov. Levy sú prevažne mäsožravce. Dávajú prednosť predovšetkým veľkým zvieratám žijúcim v stádach, akými sú pakone, zebry, byvoly. Ide o korisť, ktorá môže leva a celú jeho svorku nasýtiť na dlhšiu dobu. Levy v období nedostatku potravy nepohrdnú ani zajacmi, korytnačkami, malými hlodavcami. Levy sa z nedostatku potravy pokúšajú tiež loviť aj myši, vtáky a hmyz. Takto malá korisť však nestačí pokryť ani energiu, ktorú lev k jej polapeniu musí vynaložiť.

Patrícia Poláková

Lev

Morský koník

Hoci morský koník vyzerá dosť zvláštne, je to ryba. Morský koník nevie hrýzť, preto musí s prúdom nasat' malé kôrovce a iné živočíchy, ktoré tvoria jeho potravu. Oči sa mu pohybujú nezávisle jedno od druhého, čo mu umožňuje striehnúť na korisť z rôznych strán bez toho, aby zmenil polohu tela. Pláva vďaka malým plutvám, ktoré má na chrbte. Pohybujú sa veľmi rýchlo, ale sú veľmi účinné. Morský koník je totiž slabým plavcom. Ľahko ho unesie aj slabý vodný prúd - preto sa zvyčajne zachytí o podmorské riasy tak, že sa okolo nich ovinie ohybným chvostom. V čase neresenia si samec a samica navzájom ovinú chvosty, potom samica vsunie ikry do vaku, ktoré sú na bruchu samca. Morské koníky sa teda rodia otcom! Niektoré morské koníky majú na tele početné dlhé rozvetvené výrastky, aby sa podobali na riasy, medzi ktorými žijú.

Patrícia Poláková

Koala

Koaly - ako aj iné druhy austrálskych zvieratiek - sa často stávajú obeťami dopravných nehôd, ale hlavná príčina, prečo je týchto rozkošných medvedíkov čoraz menej, je vyklčovanie ich domova. Koaly žijú na stromoch.

Koaly boli takmer vyhubené človekom, ktorý ich lovil hlavne pre kožušinu. V súčasnosti sú chránené austrálskou vládou a najväčším rizikom pre koalu je úbytok vhodných eukalyptových lesov a rozbitie ich teritórií výstavbou ciest.

Koalám sa rodí jedno mláďa, ktoré je maličké a neosrstené. Vyštvára sa do matkinho vaku, kde zostane až sedem mesiacov, živiac sa cicaním mlieka. Potom žije určitý čas „napolo vo vaku a napolo mimo neho“ - pridŕža sa matkinho huňatého chrbta, až kým nie je úplne samostatné. Samostatnosť dosiahne, keď má približne 18 mesiacov. Je to pekné zvieratko. Koala je zvyčajne šedá. Žije vysoko v korunách eukalyptov. Je síce prísne chránená, ale neustále veľmi ohrozená počas požiarov, ktoré každoročne ničia jej prirodzené životné prostredie.

Koala vyzerá ako malý, guľatý medvedík. Je to však vačkovec, ktorého predné aj zadné končatiny sa dobre prispôbili šplhaniu po konároch.

Michaela Hruščová

O drakoch

Drak - šarkan je mýtické zviera vyskytujúce sa v mnohých kultúrach. Na rozdiel od bežne zaužívaných predstáv nie je možné problematiku drakov zhrnúť do predstavy rozprávkového draka, a to dokonca ani jeho podobu. Predstavy o vzhľade draka prešli mnohými premenami. Jediné, čo je možné s istotou tvrdiť je, že ide o tvora s jednou hlavou alebo viacerými hlavami. Zjavne drakom s najvyšším počtom hláv bol stohlavý Ládón. Čínske draky sú zásadne jednohlavé. Niektoré draky chrlia oheň, no vyskytujú sa aj zmienky o drakoch, ktoré chrlia mrazivý vzduch, kyselinu, či dokonca paru. Ďalší problém opisu predstavy draka spočíva v krídlach. Drak mohol mať netopierie krídla, ale z rôznych bájí je známe značné množstvo drakov bez krídel. Dokonca nie je možné presne povedať, koľko nôh mohol mať drak v ľudských predstavách. Vyskytujú sa dvojnohé aj štvornohé draky, no sú známe draky viacnôh, alebo dokonca beznohé! Existujú zmienky aj o morských drakoch.

Dračie vlastnosti sú v jednotlivých podaniach rovnako problematické ako jeho vzhľad. Klasická predstava Európana je, že ide o hlúpe a zlé bájne zviera. Táto predstava však nie je celkom pravdivá, pretože mnohí draci boli posvätní a ich zabitie bolo tvrdo potrestané. V mimoeurópskych predstavách drakov sú tieto tvory často dobré a pomáhajú ľuďom. V niektorých starovekých predstavách nájdeme aj predstavy klasického netvora.

A všimnite si - dračice takmer nejestujú! Predstava draka ako mužského prvku sa udržala aj v dnešnej fantasy literatúre a rozprávkach. Podľa známej literatúry drak postaví hniezdo, kde znesie vajce - jedno, veľmi zriedka i viac - z ktorého vylíhne mláďa. Oň sa potom stará. Zvláštne je, že počet hláv nie je dedičný. Stravovacie návyky jednotlivých drakov sú rôzne. Existujú draci bylinožraví, ale prevažná väčšina drakov je mäsožravá a niektorí sú aj výhradne ľudožraví! Takže - pozor!

Mário Černý

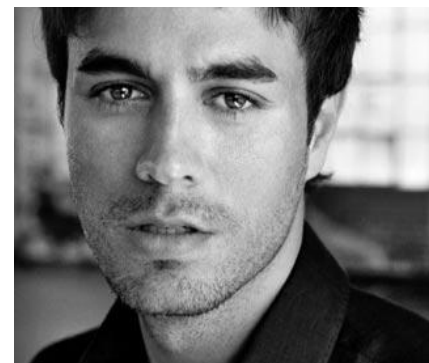
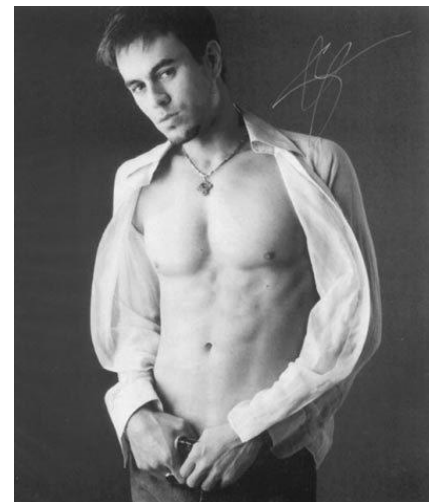
EnriQue Iglesias

Enrique Miguel Iglesias Preysler, známy ako Enrique Iglesias, je populárny spevák a skladateľ španielskej a anglickej hudby. Enrique začal svoju hudobnú kariéru na mexickej etikete Fonovisa. To pomohlo zmeniť ho na jedného z najpopulárnejších umelcov v Latinskej Amerike a v USA. Stal sa však slávny i v ostatných kútoch sveta. Patrí medzi najväčších predajcov hudobných albumov v španielskom jazyku tohto desaťročia.

Enrique Iglesias sa narodil 8. mája 1975 ako tretie dieťa slávneho speváka Julia Iglesiasa a bývalej modelky filipínskeho pôvodu Isabel Preysler, čo ho predurčovalo na život v šoubiznise.

Po medializovanom únose jeho starého otca, keď mal Enrique osem rokov, poslala matka do USA všetky tri deti: chlapcov Enriqueho, Julia Joseho a ich sestru Chabeli, aby žili s otcom v Miami. Keďže ich otec bol často na turné, deti mala na starosti pestúnka. Enrique teda nevyrastal v prostredí šoubiznisu a ako hovorí, jeho rodičia urobili dobre, že im zabezpečili normálne detstvo. S výnimkou prázdnin, ktoré deti trávili s matkou v Španielsku, bol obyčajným miamskym tínedžerom, ktorého bavil najmä šport.

Jeho rodičia netušili, že tajne písal piesne a sníval o hviezdnej kariére. Po roku štúdia ekonómie na univerzite v Miami sa rozhodol nasledovať svoj sen. V roku 1995 sa predstavil svojmu neskoršiemu manažérovi, ktorý na jeho výslovnú žiadosť predával demonahrávky pod vymysleným názvom neznámeho speváka zo strednej Ameriky Enriqueho Martineza. Spevák, ktorý ma na konte viac ako 60 miliónov predaných nosičov, na Slovensku po prvý raz vystúpil v máji 2009. Bratislavskému publiku ponúkol spolu so svojou kapelou a vokalistami takmer jeden a pol hodinový šou plný hitov a svetelných efektov. Zazneli známe piesne z albumov *Escape* (2001), *Seven* (2003) aj *Insomniac* (2007), ako aj menej známe skladby. Iglesias neuprel ani svoje korene a zaspieval si tiež v rodnej španielčine.

Vanessa Emrišková

Žralok biely

Predstaviteľom jedného z najväčších predátorov morí je žralok biely, nazývaný aj ľudožravý. Dorastá do dĺžky približne 6 metrov, a preto sa pri love sústreďí na väčšie cicavce, akými sú vtáky, tulene, korytnačky, delfíny či iné druhy žralokov. V podstate každý živočích v oceáne je jeho potenciálnou korisťou - čím väčší, tým lepší. Množstvo potravy nachádza v blízkosti ostrovov, takže sa pohybuje najmä v plytkých a teplejších vodách. Ako jediný druh vystrkuje hlavu z vody, aby si obhliadol okolie, dokonca za vtáčou potravou vyskočí až do výšky 2,5 metra nad hladinu. Žralok biely je lovec samotár, nikdy nežije vo veľkých kolóniách. Ak sa pohybuje v blízkosti iných žralokov, ide len o malé, 12-členné skupiny. Jeho predkovia vyhynuli približne pred piatimi miliónmi rokov. Rozmery vtedajšieho dravca boli ohromujúce. Meral 18 až 20 metrov a vážil okolo 13 ton. Svet sa o tomto prehistorickom žralokovi dozvedel z fosílií zubov, objavených na pobreží Austrálie a USA.

Medzi oblasti, ktoré sú neslávne preslávnené častými útokmi najmä bielych žralokov na človeka, patria juhoafrické a mexické pláže, kalifornské a juhoafrické pobrežia. V spojených štátoch zaznamenajú štyri - päť útokov ročne. Niekedy sa smrteľné ataky opakujú. Pokiaľ žralok zaútočí s úmyslom nažrať sa, nezastaví ho žiadna prekážka. Fatálne stretnutia s morským diablom bývajú často brutálne a šokujúce. Vyplavené telá sú neveriteľne zohavené. Chýbajú im kusy mäsa - končatiny a trup. Príčinou stúpajúcej tendencie takýchto činov je znižujúci sa počet prirodzenej potreby žralokov či organické znečistenie morí, čo ich priťahuje. Dôvodom však nebýva len prirodzená dravosť žraloka, ale aj ľudská ľahostajnosť voči zákazom nevstupovať do mora. Najmä v lete, keď sú mora preplnené plavcami a surfistami, sú útoky časté. Vtedy si žralok môže turistu pomýliť so svojou pravidelnou korisťou.

Stavba tela žraloka, jeho zmyslové orgány, rovnako ako odolnosť voči chorobám sú úplne dokonalé. Najcitlivejší je čuch. Potravu dokáže vystopovať na veľmi veľké vzdialenosti. Tento krásny tvor je dokonca schopný orientovať sa pomocou ultrazvuku. Má azda jednu nevýhodu - je odsúdený na večný pohyb, pretože len tak môže jeho krv rozvádzať po tele dostatok kyslíka. Vnútro živočicha neobsahuje jedinou kosť, iba chrupavku, ktorá tvorí 7 percent celkovej váhy. Zvláštnosťou, ktorou sa zaoberajú aj vedci, je veľmi silný a účinný imunitný systém. Rany sa mu hoja rýchlo a takmer nikdy nedochádza k infekcii. Špecifickou črtou je nepretržitá tvorba protilátok a to, že žralok nemôže dostať rakovinu. Tento fakt je predmetom mnohých výskumov a testov. Dnes sa žraločia chrupavka používa ako prevencia proti rakovine i pri liečbe očných ochorení u diabetikov.

Zaujímavosti:

- ❖ v súčasnosti je zaregistrovaných 354 druhov žralokov, pričom o 35 druhoch vieme, že aspoň raz napadli človeka a pri 12 druhoch je to úplne bežné,
- ❖ najväčším uloveným bielym žralokom bola 6,4 metra dlhá samica z pobrežia Kuby v roku 1945, ktorá vážila 3,3 tony,
- ❖ najväčšia zaregistrovaná sila stisku žraloka je 3,7 tony u trojmetrového samca,
- ❖ najrýchlejší žralok je mako, ktorý môže dosiahnuť 50 km za hodinu,
- ❖ rekord útokov na jednom mieste pochádza z Durbanu v Juhoafrickej republike, v roku 1957 tu počas 107 dní zaznamenali sedem atakov na ľudí a 5 z nich bolo smrteľných.
- ❖ žralok biely zacíti jednu kvapku krvi v 4,6 milióna litrov vody.

Základné údaje:

- * dĺžka: 3 - 8 metrov
- * váha: 1,2 - 3 tony
- * zuby: 7,5 centimetrov dlhé, trojuholníkový tvar a pilníkové okraje, vypadnutý zub vždy dorastie
- * typické znaky: vysoká trojuholníková chrbtová plutva, polmesiacovitý chvost
- * rozmnožovanie: je len málo poznatkov, ale vedci sa domnievajú, že žralok biely privádza na svet živé mláďatá
- * dĺžka života: údaj nie je známy
- * miesta výskytu: Severná a Južná Amerika, južná Afrika, juhovýchodná Ázia, Austrália, Nový Zéland, Stredozemné more.

ZEBRA

Zebra. Taký kôň v pyžame. Zebra je označenie pre jeden z troch druhov kopytníkov z rodu Equus, ktorých srst' je charakteristicky bielo-čierno pruhovaná. Títo zástupcovia skupiny koňovitých nepárnokopytníkov žijú zvyčajne v rodinných skupinách. Tie tvorí jeden žrebec sprevádzaný kobylami a mláďatami. Zebra sa dožíva 30 až 40 rokov. Stavbou tela sa zebry skutočne podobajú primitívnym druhom koní. Majú kratšie nohy a väčšiu hlavu, a nie sú tak dobrými šprintérmi ako ušľachtilé plemená domácich koní. Môžu bežať rýchlosťou až 55 km/h. Sú vytrvalejšími bežcami ako kôň. Žijú iba v stepiach alebo v horských biotopoch strednej a južnej Afriky. Podobnosť zebry s koňom vyvoláva automaticky otázku, ak možno na nej jazdiť. Všeobecne možno povedať, že áno, ale problém je, že je oveľa ťažšie ju skrotiť a vycvičiť, než je tomu u koní. Prípady, kedy sa to podarilo, existujú, ale sú zriedkavé. Tieto zebry majú veľmi premenlivú kresbu, a to tak v rámci jednotlivých poddruhov, tak aj medzi jednotlivcami. Telo má zebra stepné valcovité a nohy štíhle. Končatina prekonala vývoj, počas ktorého sa zachoval len tretí prst, ktorý je silný a opatrený kopytom. Na hrebni krku je malá vztýčená hriva. Zuby sú prispôsobené na ohrýzanie a drvenie potravy. Rezáky sú žiletkovité. Veľké črenové zuby aj stoličky majú na povrchu tvrdé lišty. Lebka zebry je pretiahnutá, pretože sa do čelustí musia vojsť veľké zuby. Zebra stepná má tiež dlhý krk a hlavu a dlhé, štíhle končatiny, hlbokú hrud'. Stredne dlhý chvost je zakončený strapcom chlupov. Má veľmi pohyblivé pysky a nozdry. Ich oči majú oválne zreničky a sú na stranách hlavy, čo zvierat'u umožňuje, že má rozhľad na všetky strany. Zrak majú zebry vo dne i v noci výborný. Okrem iného majú tiež vynikajúci ostrý sluch.

Patrícia Poláková

Zvieracie cha-cha

Ide blondínka s pitbullom , ktorý nemá košík.

Policajt ide okolo a pýta sa blondínky : „Prepáčte pani, kde máte košík?“

Blondínka: „Ale ja nejdem nakupovať.“

Lev v lese zvolá schôdzku. Keď sú už všetky zvieratká prítomné, tak povie: „Zvieratká, dnes pôjdeme na prechádzku.“ Žaba sa ozve: „Zvieratká, dnes pôjdeme na prechádzku.“ Lev: „Žaba, neopakuj po mne...“ Žaba: „Žaba, neopakuj po mne...“ Lev: „Žabaaa!!!“ Žaba: „Žabaaa!!!“ Lev: „Dobre, dnes niečo škaredé a zelené s nami nepôjde.“ Žaba: „Chudák krokodíl sa tak tešil!“

